

ligevel, at man er gået på den med krum hals i kommunernes tekniske forvaltninger for at bevise, at det kan man altså få til at fungere.

Jeg synes også, jeg vil nævne et andet område, der i hvert fald for Dansk Folkeparti er det meget centrale i reformen. Det er de sociale opgaver, der er blevet overført fra de nu nedlagte amter og til kommunerne. Der har vi hele tiden sagt, at det skulle fungere optimalt fra dag et, og det har det faktisk også gjort.

Det grundlag, jeg udtaler mig på, er, at min mail – det har været brugt af en anden ordfører – har været fuldstændig blank med hensyn til henvendelser om ting, der ikke har fungeret. Jeg har også været en flittig læser af aviserne, ikke alene de landsdækkende, men også de lokale aviser, og bortset fra nogle telefonsystemer et sted, hvor man ikke har fået lavet det stort nok på et rådhus, har der faktisk ikke været de store problemer.

Jeg synes også, det i dag er værd at nævne de mange medarbejdere, der har været omfattet af det her. Mange har i hvert fald over for mig givet udtryk for, at de synes, det har været dejligt at komme ind i et større fagligt fællesskab. Og jeg synes også, der er grund til at fremhæve personalestaben i kommunerne for, at de i meget høj grad har ydet en toptoptimal indsats for at få det her til at fungere, med andre ord: få deres egen fremtidige arbejdsplads til at fungere godt.

Jeg erkender – det vil jeg også være åben og ærlig om, så jeg ikke får en hel masse spørgsmål om det – at der selvfølgelig er nogle medarbejdere, der har følt, at det har været en stor både fysisk og psykisk anstrengelse at få den her reform op at stå. Men, som hr. Ole Stavad sagde i sin tale, og jeg kan gentage det her, er det forhåbentlig nogle begyndervanskeligheder.

Jeg må da kaste et blik tilbage i tiden. I 1970 var jeg selv med til at gennemføre den tidligere kommunalreform. Da var jeg ung kommunesekretær, og jeg husker også hele det pres, der var omkring det at få det hele til at fungere i den nye Ringsted Storkommune, så jeg ved, hvad jeg taler om. Selvfølgelig var det et helt andet samfund, vi havde dengang, meget lettere end i dag, hvor det er meget kompliceret.

Kl. 12.00

Lad det ligge. Jeg tror, personalet klarer det. Jeg tror også, personalet vil se frem til at komme ind i nogle større faglige fællesskaber og derved få nogle større daglige udfordringer.

Jeg vil også sige et par ord om de fem regioner. Som vi alle ved, skal de jo stort set kun be-

skæftige sig med sygehusvæsenet, og jeg vil gerne her slå fast, at det var noget centralt for mit parti, at regionerne ikke skulle have skatteudskrivning. Jeg ved, at det var et stort ønske både hos Socialdemokratiet og vist også hos De Radikale og andre partier, at de ligesom de gamle amter skulle have skatteudskrivningsret.

Og vi er så glade for i dag at kunne konstatere, at det jo faktisk også er gået meget godt med den side af sagen, med, om jeg må bruge udtrykket, at dele den atomskommunale skatteprocent med 8 pct. til staten, som de sender videre ud til regionerne, og 4 pct., som så – ikke lige efter millimetersystemets nøjagtighed – er lagt ud til de kommuner, der skal overtage nogle opgaver fra amterne. Men snitfladen er ca. 8 plus 4.

Så alt i alt er det en rigtig god start for det nye Danmark, og vores servicesamfund ser ud til at kunne trives på bedste vis.

Som jeg nævnte i mine spørgsmål til hr. Ole Stavad, men som jeg også gerne vil nævne her i min ordførelse, er det stadig væk uforståeligt for mit parti, Dansk Folkeparti, og jeg tror også for regeringen – det kan ministeren selv bekræfte, hvis han på et tidspunkt går på talerstolen, det kunne jo være, han kunne finde på det – at Socialdemokratiet og De Radikale meldte sig ud af forhandlingerne. Jeg fatter det ikke, og jeg synes, det skal frem i dag.

Når engang jeg skal gøre status over de mange år, jeg har været i Folketinget – det skal man jo på et tidspunkt, jeg skal nok lade være med at skrive en bog om det, siger jeg med det samme, men jeg kunne godt skrive nogle personlige notater ned om det, det har jeg da allerede gjort i min dagbog – så vil et af hovedafsnittene handle om den formiddag, da Socialdemokratiet og De Radikale lod den bombe springe her på Christiansborg og det gik sådan som en løbeild hen over Christiansborg, hvor alle troede, reformen var i hus, at man meldte man sig ud af hele foretagendet. Det er komplet uforståeligt.

Men lad stå fast, at vi fortsat vil kæmpe for så få opgaver til regionerne som overhovedet muligt. Det skal stå fast, og det vil sige, at med hensyn til de opgaver, der er placeret der, vil vi loyalt bakke regionerne op i det, de udfører, specielt sygehusopgaverne. Men at de skal opbygge nogle kæmpe administrationer, som jeg har set at nogle regioner er på vej til, er ikke noget, der har groet i vores have.

Og jeg vil også sige, at der ikke med vores stemmer bliver tale om at begynde at tage en masse opgaver tilbage fra kommunerne, som